

[Arbejdsministeren]

Dette kom til udtryk i formuleringen af § 1, der fastsætter, at »enhver arbejdsgiver, som har ansat mænd og kvinder på samme arbejdsplads, skal yde dem lige løn for samme arbejde . . .«.

Efter EF-Kommissionens opfattelse indeholder ordene »samme arbejde« imidlertid en begrænsning i lovens anvendelsesområde, der medfører, at direktivet ikke kan anses for korrekt opfyldt.

Kommissionens opfattelse kan sammenfattes således: direktivet indeholder en forpligtelse til at yde lige løn for samme arbejde og for arbejde, som tillægges samme værdi.

Eksempelvis vil forpligtelsen ikke være overholdt, hvis loven ikke finder anvendelse på arbejde, der, skønt det er forskelligartet, har samme værdi.

Regeringen har i sine svar til Kommissionen og under sagens behandling gjort rede for, at lovens ordlyd stemmer overens med overenskomsternes ligelønsbegreb, som steds har været fortolket i den brede betydning. Regeringen har henvist til en opmandskendelse fra 1977, der viser, at overenskomsterne fortolkes som også dækkende arbejde, som tillægges samme værdi. Regeringen har endvidere henvist til, at den brede fortolkning af »samme arbejde« fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

EF-Domstolen har taget til efterretning, at overenskomsterne og loven fortolkes i overensstemmelse med ligelønsdirektivet.

Domstolen har imidlertid i sin afgørelse af 30. januar 1985 lagt vægt på, at brugerne af loven ikke ud af lovteksten kan se, at »samme arbejde« skal forstås i den brede betydning. Danmark er derfor blevet dømt for mangelfuld gennemførelse af ligelønsdirektivet.

Lovforslaget tilsigter at bringe lovens ordlyd i overensstemmelse med direktivets ordlyd. Det foreslås endvidere, at loven ikke længere begrænses til at gælde beskæftigelse »på samme arbejdsplads«. Herved bliver der overensstemmelse mellem ligebehandlingsloven og ligelønsloven.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Torben Lund (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om detentionsanbringelser.

(Beslutningsforslag nr. B 52).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslaget tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Camre (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af forskning og udvikling inden for miljøsektoren.

(Beslutningsforslag nr. B 53).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Jytte Andersen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en selvstændig og uafhængig børneombudsinstitution, decentrale rådgivningscentre og et forskningscenter for børn og unge.

(Beslutningsforslag nr. B 54).

Med forslaget til folketingsbeslutning om oprettelse af en børneombudsinstitution ønsker forslagsstillerne at skabe større sikkerhed for, at børns behov tilgodeses mere i for eksempel lovforslag og fysisk planlægning på såvel centralt som decentralt plan. Forslaget skal også medvirke til at forbedre samspillet mellem børn og forældre og skaffe analyser, som danner udgangspunkt for konkrete foranstaltninger, som tilgodeser børns behov.

Forslagsstillerne ønsker at understrege, at det ikke er hensigten at skabe mere bureaukrati, men tværtimod at få et bedre samspil mellem de forskellige offentlige instanser med det formål at sikre børn og deres familier den bedst mulige behandling. Der ligger heller ikke i forslaget nogen forskydning mellem forældres og børns rettigheder over for hinanden, men nok et ønske om, at parterne får det størst mulige udbytte af deres rettigheder. De decentrale børnerådgivningscentre skal således yde rådgivning til børnefamilier, uanset om familien er samlet eller delt. Rådgivningscentre har desuden en særlig forpligtelse til at sikre det bedst mulige samspil mellem forældre og børn, også efter at forældrene har ophævet samlivet.